

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011026
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114011026.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti odsúdenému H. O., v konaní o žiadosti o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 24.07.2014 sp.zn. 30PP/72/2014, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.08.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného H. O., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného H. O. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Komárne zo dňa 20.08.2009 pod sp.zn. 1T/92/2009, pre trestný čin podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov nepodmienkovo pričom pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a jeho podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko má za to, že v danom prípade počas výkonu trestu odňatia slobody si vytvoril dostatočné podmienky preto, aby z výkonu trestu mohol byť podmienkovo prepustený.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený si v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Komárne zo dňa 20.08.2009 pod sp.zn. 1T/92/2009, pre trestný čin podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona. Lehota na podanie žiadosti o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v zmysle § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona uplynula odsúdenému dňa 10.02.2013 pričom predpokladaný koniec trestu má mať dňa 10.04.2015.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS v Hrnčiarovciach nad Parnou vyplýva, že odsúdený bol do uvedeného ústavu zaradený dňa 16.06.2009. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody v predchádzajúcom ústave bolo na priemernej úrovni. Vyskytovali sa jednak negatívne poznatky kedy mal odsúdený neporiadok vo svojich veciach, pracovne zaradený nebol na žiadnom pracovisku,

o zapájanie sa do činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti dodržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu a činnosti súvisiacich s prevádzkou ústavu nemal záujem. V súčasnosti je jeho správanie na stabilnejšej úrovni. Vyskytovali sa však neustále porušovania ústavného poriadku, časového rozvrhu dňa, príkazy a nariadenia príslušníkov nedodržiaval, často býval neustrojený, neudržiaval si poriadok v osobných veciach. Správanie možno charakterizovať ako účelové. Striedali sa u odsúdeného obdobia problémové s obdobiami bezproblémovými, keď sa odsúdený snažil získať disciplinárnu odmenu. Bol pozitívne testovaný na jednu nepredpísanú látku a to liek za účelom privodenia si stavu intoxikácie v dôsledku čoho bol premiestnený 01.10.2012 na oddiel s diferenciačnou skupinou „C“. Správanie a vystupovanie odsúdeného sa postupne stabilizovalo, negatívne poznatky sa u neho prestali objavovať. Dňa 10.06.2013 bol odsúdený premiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“. Odvtedy je jeho správanie na požadovanej úrovni a bol aj disciplinárne odmenený. Doposiaľ bol 8-krát disciplinárne odmenený, naposledy mu bola dňa 14.11.2013 udelená disciplinárna odmena a to pochvala za vzorné plnenie si pracovných povinností. Disciplinárne tresty nemá vykázané. Pracovne je zaradený od 09.12.2009 na pracovisku v ústave s dohľadom Euroobuv. Pracovná morálka bola u neho spočiatku na slabej úrovni, postupne sa však zlepšovala. Dňa 02.10.2012 bol z pracoviska vyradený z dôvodov zmeny diferenciačnej skupiny. Možno konštatovať, že odsúdený čiastočne plní ciele stanovené programom zaobchádzania. U odsúdeného je stredné riziko sociálneho zlyhania, resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje podmienok na podmiennečne prepustenie a doporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život,

a/ ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b/ ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta SR zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z vyššie citovaných ustanovení teda vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z obsahu spisu je teda nepochybné, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko vykonal potrebnú časť výmery uloženého trestu, neboli však splnené dve materiálne podmienky spočívajúce práve v tom, že by preukázal polepšenie počas výkonu trestu odňatia slobody vzorným plnením svojich povinností ako aj samotné podmienky, že možno od neho očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život.

K samotnému hodnoteniu správania sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody je potrebné poznamenať, že zmysel podmiennečného prepustenia nie je v tom, aby za dobré správanie počas výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky - zákonom stanovenej doby vykonania trestu, bez zreteľa k účelu trestu, ale podmiennečne prepustenie má význam len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode bude viesť riadny život a nedopustí sa už žiadnej trestnej činnosti. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený si v dostatočnej miere nevytvoril všetky zákonom požadované podmienky preto aby mohol byť z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený. Tu treba poukázať predovšetkým na rozsah a závažnosť spáchanej trestnej činnosti, kedy došlo k stupňovaniu trestnej činnosti v krátkom časovom odstupe, ktorá okolnosť sama osebe viedla aj k záverom ohľadom nepriaznivej resocializačnej prognóze odsúdeného. Tieto okolnosti do značnej miery ovplyvňujú preto i úvahy o tom, či je možné

od odsúdeného očakávať, že by v budúcnosti sa správal slušne, nedostal sa do rozporu so zákonom a opakovane by nepáchal trestnú činnosť. Tieto okolnosti však viedli krajský súd k záveru, že v danom prípade nie je možné u odsúdeného očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život a že v prípade podmieneného prepustenia by sa opakovane nedopustil ďalšej trestnej činnosti.

V tomto smere preto krajský súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody I. stupňového rozhodnutia, ktoré si v celom rozsahu osvojuje.

Nakoľko krajský súd nezistil ani žiadne iné dôvody, ktoré by mohli viesť k zmene I. stupňového rozhodnutia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.